

тази дума за думане ли й —
 нали сме пуста *роднина!*
 Белю Грозданки думаше:
 „Грозданке, булка хубава!
 Хубава мома род няма,
 дълбока вода брод няма,
 ситния писак чет няма,
 дълъг път край няма
 и хубав ерген гряхъ няма!“

Слушана отъ баба Симйоница
 Козарката, Сливенъ-Клуцохоръ.

Домостроителство и начинъ на живѣене.

Единъ отъ най-старитѣ архитектурни паметници на старобългарския Сливенъ е била черквата *Св. София*, съборена около 1833 г. и препостроена между 1834—1836 върху старитѣ основи и горѣ-долу по стария и византийски стилъ (ср. бележитѣ ми на съответното мѣсто и мнението на архитектъ Козаровъ). Турцитѣ сж заварили малко каменни, монументни здания въ срѣднѣвѣковния Сливенъ, съ изключение на монастирскитѣ сгради и черкви, и главно на тѣй наречения *Лебой*, издигнатъ малко преди падането на Сливенъ отъ мѣстната болярка *Дража*. Останалитѣ каменни здания до освобождението сж дѣло на турцитѣ (главно джамии — викала и имперскитѣ фабрични сгради). Сжщото е забелязалъ и *Богоровъ* въ своитѣ пжтни впечатления изъ България, ала казаното отъ него не се отнася само за Сливенъ, а и за всички български градове презъ робството. Свърхъ черквитѣ и джамитѣ, като видове каменни здания, намѣста трѣбва да отбележемъ *безистенитѣ*, като рѣдкость въ нѣкои български градове (Ямболъ, Пловдивъ и др.).

Заправянето на *новия* Сливенъ (днешнитѣ квартали: срѣденъ Сливенъ, Кумлука и Клуцохоръ) е станало при изключителни обстоятелства. Сливенци сж били принудени да сѣчатъ прѣдишната тамъ гора и да строятъ кжщя при и върху дънеритѣ на изсѣченитѣ джбови дървета. Въ Клуцохоръ, която махла е сравнително по-нова отъ срѣдния Сливенъ, до скоро посочвали кжщя правени по тоя първобитенъ начинъ, а при това, дънеритѣ на изсѣченитѣ дървета, материала на които е послужилъ и за градиво на тия кжщя се виждали до самитѣ основи на последнитѣ.

Българската архитектура презъ робството значително е загрубѣла. Християнитѣ не сж могли да издигатъ монументни здания, особно черкви, а именно въ тия последнитѣ се е обнаружвало цѣлото архитектурно, художествено и рѣзбарско изкуство на българина презъ тия години. По-богатитѣ